

עין משפט
נר מצוה

צא א מיי פֿירא מה'ֿ; מאכלות אסורות הלכה ד: **צב** ב מיי פֿיר מהלכות אבות הטומאה ה'ֿא (והל'י'ן):

צב ג מיי פֿיט מה'ֿ; עבודת כוכבים ה'ֿ; [יז] יח סמג לאין מה טור ש"ע י"ד סימן קמח קטעף יא:

סמל פאר א חנוגאל

רבינו חנוגאל

כמין ארובא יש עליו קורט [דס אסור אין עליו קורטן] דס מותר והני מילי בשלא מלחו אבל מלחו (ב) המלח הוא שיעביר הדם. רשב"ג אומר בזמן שהקרע שלו עגול אסור משך (כשר) [ומתרן] כיצד הוא ערשה קורע כנגד לכה עד שהיא בחיים נגלל ונעגל לאחר שחיטה הקרע נמשך והלכמא כרשב"ג ואע"ג דלית כרבי דפליג עליה: בשר הנכנס לעבודת כוכבים מותר. אוקימנא דלא כרבי אלעזר דאמר בשחיטת חולין סתם מחשבת עובר כוכבים לעבודת כוכבים: והבשר היוצא מעבודת כוכבים אסור שהוא כזבחי מתים אי אפשר דליכא תקרובת ויהוה רבי יהודה בן בתירא דתני מנין לתקרובת עבודת כוכבים שמוטמא באהל אסור ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים מה מת מוטמא באהל: וזבחי מחשבת עבודת כוכבים מותר דלא אף התקרובת עבודת כוכבים מוטמא באהל: **ירושלמי** היוצא אסור כשהניסו לפנים מן הקנקלין אבל לא הכניסו לפנים מן הקנקלין אף היוצא מותר בד"א בעבודת כוכבים שיש לה קנקלין אבל אם אין לה קנקלין כל בית עבודת כוכבים נידון משום קנקלין פ' קנקלין חדרים וחוריו חדרים: **ההרובין** לתרפות אסור לשאת ולתת עמהן והבאין מותרין: **ירושלמי** ההרובין בתרפות בהליכה מותר ר' יוחנן אמר (ב) מוליכין עבודת כוכבים גדולה אצל עבודת כוכבים קטנה אית תנא תני תרפות מלשון תרפים ואית תנא גמ' (א) תרפות מלשון תרבות אנשים חטאים ומלשון תריבם כלומר המטילין מריבה: אמר שמואל עובר כוכבים ההולך לתרפות בהליכה אסור בחזירה מותר.

(א) נראה דל"ל אכל מלחו אסור דחשיקן דהמלח הוא שפעיצי הדם.

(ב) לפיטו בירושלמי הגי' ר"ח בש"י יוחנן תורנאס מוליכין עבודת כוכבים גדולה וכו'.

(ג) נראה דל"ל תורנאס וכו"מ בירושלמי שס וע"ש בתפסת.

לב:

הלכה ברשב"ג. * להני אמוראי לית להו כללל דכל מקום ששנה

רשב"ג צמשנתנו הלכה כמותו מדאילטריך למיפסק כוותיה:
עובד **בוכבים** ההולך לַתרפות. תנינא צמתינן והפסיק צלמלע (א) הדברים (א) צהגאה משום דדמי לבשר הנכנס: **דְּלָא** בר' **אֶעְזָר**. תימנה לעיל (דף כט:). גבי עורות לבזיין דמשמע הא שאין לבזיין (ב) אין נשחטין לעבודת כוכבים וכן לקמן גבי גזיות אפי' אינם מבית אונייקי הס אסורים לר"א דכולהו צסתמא נשחטין לעבודת כוכבים וא"כ תנא צית אונייקי דלא כר"א וי"ל דר"א נמי שרי שאר עורות ושאר גזיות דלא אמרינן סתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים אלא דרך שחיטה אצל דרך חניקה ונחירה לא והכא גבי צשר הנכנס דייק שפיר שאין דרכן לנכניס צשר לעבודת כוכבים אלא מבהמה שחווטה:

והיוצא אסור א"א דליכא תקרוב' **עבודת כוכבים** ור' יהודה **בן בתירא** **היא**. הכא משמע דרצנן לא מקשו תקרובת עבודת כוכבים למת וכן משמע צפ"ק דחולין (דף יג: ושם ד"ה תקרובת) דקאמר ויש לך אחרת שמתמאה צמשא ואינה מטמאה צאהל ודלא כרבי יהודה בן צתירא והקשה ר"ת דלעיל (כט:). כי מצעיא ליה יו"י מנלן קאמר וצח גופיה מנלן ומקיש למתים ולא קאמר (ט) נמי ר"י בן צתירא אלמא ליכא מאן דפליג ועוד קשה דבי דייק הכא צשר הנכנס מותר דלא כר"א ומאי קאמר דלמא לעולם אימא לך דאיתא כר"א וכרצנן דרבי יהודה

ס"ל לית להו הך היקשא ואין סברא לדמות דסמין אסיפא דאתיא כרבי יהודה בן צתירא דכל זה היה לו לפרש ומפר"ת דתקרובת שהוא כעין פנים כגון זביחה קטור וגסוך מודו רצנן דילפינן ממת וינחא לעיל גבי י"ן נסך אצל תקרובת שאינה כעין פנים פליגי ולפיכך אוקי הך דהכא צשר היוצא כרבי יהודה דצמתיכה של צשר שאינו זכות לפני עבודת כוכבים איירי אלא שמציאה דורון וינחא דקתני מפני שהוא כזבחי מתים ולא קתני זבחי דמשמע וצח ממש ור"י פ"י דלענין איסור אכילה והגאה דמשמעי קרא לא פליגי דכל תקרובת עבודת כוכבים אסור צהגאה מדלחקיש למת כי פליגי לענין טוונאה דר' יהודה מקיש למת אף לענין טוונאה וכן משמע (י) (דבכל דוכתא שציק) ר' יהודה בן צתירא איסור וקנקיט טוונאה והכא דייק שפיר כיון דתנא צשר היוצא אסור למא לי למאדר ומתני מפני שהוא כזבחי מתים אלא לומר לך אסור ומטמא וטעמא כדפרי' דלא אפשר דליכא תקרובת ומני ר' יהודה בן צתירא ותשובות על פרי"ת יש להאריך הרבה צפ"ק דחולין (דף יג: ושם):

ההולך לתרפות. פ"י הר"ר שמעיה מקום טנופות כמו צית המורפה (ב) ובירושלמי פ"י לשון תרפים: (ט) **ישיראל** ההולך לַיריד שר' **עובדי בוכבים**. פ"י צפ"ק (לעיל דף יג:). **כך** היא גירסת הספרים וגירסת רש"י ת"ר נודות העובדי **בוכבים** גרודים **ירודים** חרשים מותרים **ישנים** ו**מוזופין** **אסורין**. וכן נמי איתא לקמן (דף לג.) גבי קנקנים קנקנים של עובדי כוכבים גרודים חדשים מותרים **ישנים** ומוזופין **אסורים** ופרש"י וו"ל גרודים שלא נזפתו מעולם והם חדשים מותרים דכניסת י"ן זמן מועט לא צלע עור ודוקא נודות אצל כלי חרס צלע לאלתר **ישנים** ומוזופין כלומר ישנים או מוזופין אסורים ישנים אידי דכנוס צו י"ן נסך זמן מרובה צלע עור ומוזופין אפי' צחדא זימנא צלע זפת ל"ין ע"כל משמע מתוך פירוש שמחלק בין חדשים נודות לחשים דקנקנים דנודות קרי אף כשנתן צהם י"ן כזר אף לא זמן מרובה וחדשים דקנקנים לא קרי אלא כשלא נתן צהם י"ן כלל ופי' העטע משום דחרס צלע לאלתר ואפי' צפעס ראשונה וכן פ"י צסמוך ה"מ נודות ייינו זיקי שהם של עור אצל קנקנים של חרס (א) צלעי טוצא וגראה כי כשהמיר צנודות חדשים המיר אע"פ שכזר נתן צהן י"ן אלמא צצירא דלא מכניסן לקיום דאילו צמכניסן אפי' צפעס אחת גזרו אף צאינס זפותין וכן משמע צפ"צ (לקמן עד:). הגת והמחך והמשפך של **עובדי כוכבים** (ר"מ) ממיר צנגוצ וחכמים אסורים ומודה (ר"מ) צקנקנים שהם אסורים אף צנגוצ ומה צין זה לזה אלו הקנקנים מכניסן לקיום אלו גת ומחך ומשפך אין מכניסן לקיום והתם איירי צאינס זפותין מדקתני סיפא דצצרייתא דגת ואם היו מוזופין אסורים משמע דרישא צאינס זפותין איירי וקאמר התם רצא כי הוה משרד גולפי פ"י צביות ריקניות והם של חרס סחיק להו אפומייהו וחתים להו אצירצ"יהו מ"ט כל דצר שמכניסו לקיום לפי שעה גזרו צהן רצנן ולשון לפי שעה משמע אפילו צפעס אחת הלכך קנקנים שמכניסן לקיום אין להמיר צחדשים כ"א צלא נתן י"ן כלל ולפי שיטתו שאוסר צנודות שאין מכניסן לקיום ישנים אף צלא זפת ואע"ג דלא צלעי כולי האי אם כן כלי העובדי כוכבים אף של כסף ושל עץ אינם מותרים אם לא צהגעלה ועירוי וגם יושט"ש וקנא"ש של עץ אף שלנו כיון שהם זפותין יאסרו אם נתן צהם י"ן שעה אחת או אפילו נגע צהם י"ין טופח עליהם כך ה'ענה של שיטת הקונט' והרצה תמיהות יש חדא דלשון שני הצצרייתות של קנקנים ושל נודות שוין ואין פ"י שוה דצנודות מיקרו חדשים אף צשכזר נתן צהם י"ן וצקנקנים מפרש חדשים שלא נתן צהם י"ן כלל וע"כ שנתן דצביו לשיעורין ולא פירש לגבי נודות צכמה פעמים מיקרו ישנים וע"כ דלשון גרודים משמע שהיה צהן כזר זפת וגרדן ועוד חימה דמעשים צכל יוס דכלי העובדי כוכבים של כסף שנהגו העולם לשכשכן צמים להמירן צלא הגעלה ועירוי וע"כ דגם מתוך שמעתין משמע דצצר שאין מכניסן לקיום אם אינם זפותין אפי' ישנים משכשכן צמים ודי צכך דהנהו כוזי דפומצדייתא דלנסן צי פרזק רופילא ורמא צהו חמרא וקאמר כל דצר שאין מכניסן לקיום משכשכן צמים ומותרים ואין סברא לומר שלא הניח צו העובד כוכבים י"ן אלא פעם אחת ועוד קשיא מה שפ"י אצל קנקנים שהם של חרס צלעי טוצא דלא היה לו לתלות טעמו צזה אלא צמה שמכניסן לקיום וכשתלה טעם דצביו צצליעה משמע דחרס אף אם אין מכניסן לקיום אסור ולקמן צפ"צ גבי ההיא דגולפי משמע דמותר מדקאמר כל דצר שמכניסו לקיום גזרו רצנן לפי שעה אטו זמן מרובה משמע הא דצר שאין מכניסו לקיום לא גזרו אף לזמן מרובה ועוד תימנה דהא מעשים צכל יוס צכלי חרס שלנו שאין מכניסין לקיום שנתן צהם ישראל י"ן הרבה וכשנוגע צהם עובד כוכבים אין עושין צו רק שכשוך לצד ופי' הר"ר אליהו בן הר"ר יהודה ליישצ גירסת הספרים דלמדי נודות וקנקנים שנייהם מכניסן לקיום וה"פ נודות העובדי כוכבים חדשים שלא נתן צהם י"ן כלל דמאחר שהם גרודים שלא זפתו מעולם אי רמא צהו עובד כוכבים חמרא מידע ידיע אצל זפותים או שנזפתו וגשר זפתן אף חדשים אסורים כי שמא צשעת זפיתה או אחר זפיתה נתן צהם העובד כוכבים י"ן ולא ידיע ישנים פ"י שנתן צהם י"ן אפי' חדא זימנא אסורים דכל דצר שמכניסו לקיום אסור לפי שעה וכן צקנקנים ועמה אין שום חילוק בין נודות לקנקנים והא דלא עריצ ומני להו משום דסוף הצצרייתות מתחלקה אז מה דגבי נודות קתני עובד כוכבים רצנן ועצדן וגבי קנקנים תני עובד כוכבים נותן לחוכן י"ן כו' ובסמוך ה"פ ה"מ נודות אע"ג דמכניסן לקיום סגי להו צעירוי משום דלא אצל קנקנים של חרס צלעי טפי ולפי זה יש להמיר הקנא"ש והיושט"ש אע"פ שהם זפותין דכיון שאין מכניסן לקיום והשתא ניחא כל מה שהקשינו לפרש"י רק לשון גרודים אכן רצינו תם הקשה לו מן ההלכות גדולות שפירשו הני מילי נודות שאין מכניסן לקיום אצל קנקנים שמכניסן לקיום לא ולפי זה אין להמיר הקנא"ש זפותות אף ע"י ש שאין מכניסן לקיום דומיא דנודות לכך נראה לרצינו תם דגרס צשמעתין כדגרסינן בתוספתא (פ"ה) דמתחלקת בין נודות לקנקנים ופי' נודות העובדי כוכבים גרודים מותרין חדשים זפותים אסורים פירוש גרודים שאין צהן זפת מותרין ואפי' ישנים דכיון שאין מכניסן לקיום משכשכן צמים ומותרים ואפי' היה צהם זפת אלא שנקלף

אין מעמידין פרק שני עבודה זרה

אין עליו קורט **דס**. אחר הפשטו אירע צו כך ולא לעבודת כוכבים: **מכלל** **דפליגי**. מיצעיא קצעי לה מיניה מי פליגי רצנן עליה אי לא: **ומאי נפקא לך מינה**. בין חלוקין צין לא חלוקין הלכה כמותו: **א"ל גמרא** **גמור** **ומורסא סהא**. צתמיה. אצי תלמידו של רב יוסף וקא"ל

אתה תלמדנו לומר הלכה כמותו ותהא כזמר צעלמא דאי אין חולקין הלכה למא לי: (י) **צשר הנכנס לעבודס כוכבים**. שהעובד כוכבים חוזה להכניסו מותר צהגאה אס מזהר ישראל ליטלו עס כניסתו קודם שיקריצו אותו: (י) **לסרפות**. לבקש טעותן למקום אחר: **מאן סנא**. דצשר העובד כוכבים מותר צהגאה: ר"א צשחיתת חולין צהשוטט (דף לא:). **ססס מחשצת וכו'**. וכי שחטה עצדה לעבודת כוכבים צשחיתתו וגלסרה דשחיתמה היא תקרובת: **מה מה מטמא צאהל כו'**. ומינה מה מת אסור צהגאה דכגמרינן צנסהדרין (דף מו:). ותמת שס מריס(ט) שס שס מעגלה ערופה" אף תקרובת עבודת כוכבים אסורה צהגאה: ה"ג **אמר שמואל עובד כוכבים הסולך לסרפות כהליכא אסור דאזיל ומורי קמי** עבודת כוכבים בחזרה מותר מאי דהוה הוה ישראל ההולך לתרפות בהליכה מותר דלמא הדר ביה ולא אוזיל בחזרה אסור כיון דאביק

הוא כעין פנים כגון זביחה קטור וגסוך מודו רצנן דילפינן ממת וינחא לעיל גבי י"ן נסך אצל תקרובת שאינה כעין פנים פליגי ולפיכך אוקי הך דהכא צשר היוצא כרבי יהודה דצמתיכה של צשר שאינו זכות לפני עבודת כוכבים איירי אלא שמציאה דורון וינחא דקתני מפני שהוא כזבחי מתים ולא קתני זבחי דמשמע וצח ממש ור"י פ"י דלענין איסור אכילה והגאה דמשמעי קרא לא פליגי דכל תקרובת עבודת כוכבים אסור צהגאה מדלחקיש למת כי פליגי לענין טוונאה דר' יהודה מקיש למת אף לענין טוונאה וכן משמע (י) (דבכל דוכתא שציק) ר' יהודה בן צתירא איסור וקנקיט טוונאה והכא דייק שפיר כיון דתנא צשר היוצא אסור למא לי למאדר ומתני מפני שהוא כזבחי מתים אלא לומר לך אסור ומטמא וטעמא כדפרי' דלא אפשר דליכא תקרובת ומני ר' יהודה בן צתירא ותשובות על פרי"ת יש להאריך הרבה צפ"ק דחולין (דף יג: ושם):

ההולך לתרפות. פ"י הר"ר שמעיה מקום טנופות כמו צית המורפה (ב) ובירושלמי פ"י לשון תרפים: (ט) **ישיראל** ההולך לַיריד שר' **עובדי בוכבים**. פ"י צפ"ק (לעיל דף יג:). **כך** היא גירסת הספרים וגירסת רש"י ת"ר נודות העובדי **בוכבים** גרודים **ירודים** חרשים מותרים **ישנים** ו**מוזופין** **אסורין**. וכן נמי איתא לקמן (דף לג.) גבי קנקנים קנקנים של עובדי כוכבים גרודים חדשים מותרים **ישנים** ומוזופין **אסורים** ופרש"י וו"ל גרודים שלא נזפתו מעולם והם חדשים מותרים דכניסת י"ן זמן מועט לא צלע עור ודוקא נודות אצל כלי חרס צלע לאלתר **ישנים** ומוזופין כלומר ישנים או מוזופין אסורים ישנים אידי דכנוס צו י"ן נסך זמן מרובה צלע עור ומוזופין אפי' צחדא זימנא צלע זפת ל"ין ע"כל משמע מתוך פירוש שמחלק בין חדשים נודות לחשים דקנקנים דנודות קרי אף כשנתן צהם י"ן כזר אף לא זמן מרובה וחדשים דקנקנים לא קרי אלא כשלא נתן צהם י"ן כלל ופי' העטע משום דחרס צלע לאלתר ואפי' צפעס ראשונה וכן פ"י צסמוך ה"מ נודות ייינו זיקי שהם של עור אצל קנקנים של חרס (א) צלעי טוצא וגראה כי כשהמיר צנודות חדשים המיר אע"פ שכזר נתן צהן י"ן אלמא צצירא דלא מכניסן לקיום דאילו צמכניסן אפי' צפעס אחת גזרו אף צאינס זפותין וכן משמע צפ"צ (לקמן עד:). הגת והמחך והמשפך של **עובדי כוכבים** (ר"מ) ממיר צנגוצ וחכמים אסורים ומודה (ר"מ) צקנקנים שהם אסורים אף צנגוצ ומה צין זה לזה אלו הקנקנים מכניסן לקיום אלו גת ומחך ומשפך אין מכניסן לקיום והתם איירי צאינס זפותין מדקתני סיפא דצצרייתא דגת ואם היו מוזופין אסורים משמע דרישא צאינס זפותין איירי וקאמר התם רצא כי הוה משרד גולפי פ"י צביות ריקניות והם של חרס סחיק להו אפומייהו וחתים להו אצירצ"יהו מ"ט כל דצר שמכניסו לקיום לפי שעה גזרו צהן רצנן ולשון לפי שעה משמע אפילו צפעס אחת הלכך קנקנים שמכניסן לקיום אין להמיר צחדשים כ"א צלא נתן י"ן כלל ולפי שיטתו שאוסר צנודות שאין מכניסן לקיום ישנים אף צלא זפת ואע"ג דלא צלעי כולי האי אם כן כלי העובדי כוכבים אף של כסף ושל עץ אינם מותרים אם לא צהגעלה ועירוי וגם יושט"ש וקנא"ש של עץ אף שלנו כיון שהם זפותין יאסרו אם נתן צהם י"ן שעה אחת או אפילו נגע צהם י"ין טופח עליהם כך ה'ענה של שיטת הקונט' והרצה תמיהות יש חדא דלשון שני הצצרייתות של קנקנים ושל נודות שוין ואין פ"י שוה דצנודות מיקרו חדשים אף צשכזר נתן צהם י"ן וצקנקנים מפרש חדשים שלא נתן צהם י"ן כלל וע"כ שנתן דצביו לשיעורין ולא פירש לגבי נודות צכמה פעמים מיקרו ישנים וע"כ דלשון גרודים משמע שהיה צהן כזר זפת וגרדן ועוד חימה דמעשים צכל יוס דכלי העובדי כוכבים של כסף שנהגו העולם לשכשכן צמים להמירן צלא הגעלה ועירוי וע"כ דגם מתוך שמעתין משמע דצצר שאין מכניסן לקיום אם אינם זפותין אפי' ישנים משכשכן צמים ודי צכך דהנהו כוזי דפומצדייתא דלנסן צי פרזק רופילא ורמא צהו חמרא וקאמר כל דצר שאין מכניסן לקיום משכשכן צמים ומותרים ואין סברא לומר שלא הניח צו העובד כוכבים י"ן אלא פעם אחת ועוד קשיא מה שפ"י אצל קנקנים שהם של חרס צלעי טוצא דלא היה לו לתלות טעמו צזה אלא צמה שמכניסן לקיום וכשתלה טעם דצביו צצליעה משמע דחרס אף אם אין מכניסן לקיום אסור ולקמן צפ"צ גבי ההיא דגולפי משמע דמותר מדקאמר כל דצר שמכניסו לקיום גזרו רצנן לפי שעה אטו זמן מרובה משמע הא דצר שאין מכניסו לקיום לא גזרו אף לזמן מרובה ועוד תימנה דהא מעשים צכל יוס צכלי חרס שלנו שאין מכניסין לקיום שנתן צהם ישראל י"ן הרבה וכשנוגע צהם עובד כוכבים אין עושין צו רק שכשוך לצד ופי' הר"ר אליהו בן הר"ר יהודה ליישצ גירסת הספרים דלמדי נודות וקנקנים שנייהם מכניסן לקיום וה"פ נודות העובדי כוכבים חדשים שלא נתן צהם י"ן כלל דמאחר שהם גרודים שלא זפתו מעולם אי רמא צהו עובד כוכבים חמרא מידע ידיע אצל זפותים או שנזפתו וגשר זפתן אף חדשים אסורים כי שמא צשעת זפיתה או אחר זפיתה נתן צהם העובד כוכבים י"ן ולא ידיע ישנים פ"י שנתן צהם י"ן אפי' חדא זימנא אסורים דכל דצר שמכניסו לקיום אסור לפי שעה וכן צקנקנים ועמה אין שום חילוק בין נודות לקנקנים והא דלא עריצ ומני להו משום דסוף הצצרייתות מתחלקה אז מה דגבי נודות קתני עובד כוכבים רצנן ועצדן וגבי קנקנים תני עובד כוכבים נותן לחוכן י"ן כו' ובסמוך ה"פ ה"מ נודות אע"ג דמכניסן לקיום סגי להו צעירוי משום דלא אצל קנקנים של חרס צלעי טפי ולפי זה יש להמיר הקנא"ש והיושט"ש אע"פ שהם זפותין דכיון שאין מכניסן לקיום והשתא ניחא כל מה שהקשינו לפרש"י רק לשון גרודים אכן רצינו תם הקשה לו מן ההלכות גדולות שפירשו הני מילי נודות שאין מכניסן לקיום אצל קנקנים שמכניסן לקיום לא ולפי זה אין להמיר הקנא"ש זפותות אף ע"י ש שאין מכניסן לקיום דומיא דנודות לכך נראה לרצינו תם דגרס צשמעתין כדגרסינן בתוספתא (פ"ה) דמתחלקת בין נודות לקנקנים ופי' נודות העובדי כוכבים גרודים מותרין חדשים זפותים אסורים פירוש גרודים שאין צהן זפת מותרין ואפי' ישנים דכיון שאין מכניסן לקיום משכשכן צמים ומותרים ואפי' היה צהם זפת אלא שנקלף

אין מעמידין פרק שני עבודה זרה

אין עליו קורט **דס**. אחר הפשטו אירע צו כך ולא לעבודת כוכבים: **מכלל** **דפליגי**. מיצעיא קצעי לה מיניה מי פליגי רצנן עליה אי לא: **ומאי נפקא לך מינה**. בין חלוקין צין לא חלוקין הלכה כמותו: **א"ל גמרא** **גמור** **ומורסא סהא**. צתמיה. אצי תלמידו של רב יוסף וקא"ל אתה תלמדנו לומר הלכה כמותו ותהא כזמר צעלמא דאי אין חולקין הלכה למא לי: (י) **צשר הנכנס לעבודס כוכבים**. שהעובד כוכבים חוזה להכניסו מותר צהגאה אס מזהר ישראל ליטלו עס כניסתו קודם שיקריצו אותו: (י) **לסרפות**. לבקש טעותן למקום אחר: **מאן סנא**. דצשר העובד כוכבים מותר צהגאה: ר"א צשחיתת חולין צהשוטט (דף לא:). **ססס מחשצת וכו'**. וכי שחטה עצדה לעבודת כוכבים צשחיתתו וגלסרה דשחיתמה היא תקרובת: **מה מה מטמא צאהל כו'**. ומינה מה מת אסור צהגאה דכגמרינן צנסהדרין (דף מו:). ותמת שס מריס(ט) שס שס מעגלה ערופה" אף תקרובת עבודת כוכבים אסורה צהגאה: ה"ג **אמר שמואל עובד כוכבים הסולך לסרפות כהליכא אסור דאזיל ומורי קמי** עבודת כוכבים בחזרה מותר מאי דהוה הוה ישראל ההולך לתרפות בהליכה מותר דלמא הדר ביה ולא אוזיל בחזרה אסור כיון דאביק

הוא כעין פנים כגון זביחה קטור וגסוך מודו רצנן דילפינן ממת וינחא לעיל גבי י"ן נסך אצל תקרובת שאינה כעין פנים פליגי ולפיכך אוקי הך דהכא צשר היוצא כרבי יהודה דצמתיכה של צשר שאינו זכות לפני עבודת כוכבים איירי אלא שמציאה דורון וינחא דקתני מפני שהוא כזבחי מתים ולא קתני זבחי דמשמע וצח ממש ור"י פ"י דלענין איסור אכילה והגאה דמשמעי קרא לא פליגי דכל תקרובת עבודת כוכבים אסור צהגאה מדלחקיש למת כי פליגי לענין טוונאה דר' יהודה מקיש למת אף לענין טוונאה וכן משמע (י) (דבכל דוכתא שציק) ר' יהודה בן צתירא איסור וקנקיט טוונאה והכא דייק שפיר כיון דתנא צשר היוצא אסור למא לי למאדר ומתני מפני שהוא כזבחי מתים אלא לומר לך אסור ומטמא וטעמא כדפרי' דלא אפשר דליכא תקרובת ומני ר' יהודה בן צתירא ותשובות על פרי"ת יש להאריך הרבה צפ"ק דחולין (דף יג: ושם):

ההולך לתרפות. פ"י הר"ר שמעיה מקום טנופות כמו צית המורפה (ב) ובירושלמי פ"י לשון תרפים: (ט) **ישיראל** ההולך לַיריד שר' **עובדי בוכבים**. פ"י צפ"ק (לעיל דף יג:). **כך** היא גירסת הספרים וגירסת רש"י ת"ר נודות העובדי **בוכבים** גרודים **ירודים** חרשים מותרים **ישנים** ו**מוזופין** **אסורין**. וכן נמי איתא לקמן (דף לג.) גבי קנקנים קנקנים של עובדי כוכבים גרודים חדשים מותרים **ישנים** ומוזופין **אסורים** ופרש"י וו"ל גרודים שלא נזפתו מעולם והם חדשים מותרים דכניסת י"ן זמן מועט לא צלע עור ודוקא נודות אצל כלי חרס צלע לאלתר **ישנים** ומוזופין כלומר ישנים או מוזופין אסורים ישנים אידי דכנוס צו י"ן נסך זמן מרובה צלע עור ומוזופין אפי' צחדא זימנא צלע זפת ל"ין ע"כל משמע מתוך פירוש שמחלק בין חדשים נודות לחשים דקנקנים דנודות קרי אף כשנתן צהם י"ן כזר אף לא זמן מרובה וחדשים דקנקנים לא קרי אלא כשלא נתן צהם י"ן כלל ופי' העטע משום דחרס צלע לאלתר ואפי' צפעס ראשונה וכן פ"י צסמוך ה"מ נודות ייינו זיקי שהם של עור אצל קנקנים של חרס (א) צלעי טוצא וגראה כי כשהמיר צנודות חדשים המיר אע"פ שכזר נתן צהן י"ן אלמא צצירא דלא מכניסן לקיום דאילו צמכניסן אפי' צפעס אחת גזרו אף צאינס זפותין וכן משמע צפ"צ (לקמן עד:). הגת והמחך והמשפך של **עובדי כוכבים** (ר"מ) ממיר צנגוצ וחכמים אסורים ומודה (ר"מ) צקנקנים שהם אסורים אף צנגוצ ומה צין זה לזה אלו הקנקנים מכניסן לקיום אלו גת ומחך ומשפך אין מכניסן לקיום והתם איירי צאינס זפותין מדקתני סיפא דצצרייתא דגת ואם היו מוזופין אסורים משמע דרישא צאינס זפותין איירי וקאמר התם רצא כי הוה משרד גולפי פ"י צביות ריקניות והם של חרס סחיק להו אפומייהו וחתים להו אצירצ"יהו מ"ט כל דצר שמכניסו לקיום לפי שעה גזרו צהן רצנן ולשון לפי שעה משמע אפילו צפעס אחת הלכך קנקנים שמכניסן לקיום אין להמיר צחדשים כ"א צלא נתן י"ן כלל ולפי שיטתו שאוסר צנודות שאין מכניסן לקיום ישנים אף צלא זפת ואע"ג דלא צלעי כולי האי אם כן כלי העובדי כוכבים אף של כסף ושל עץ אינם מותרים אם לא צהגעלה ועירוי וגם יושט"ש וקנא"ש של עץ אף שלנו כיון שהם זפותין יאסרו אם נתן צהם י"ן שעה אחת או אפילו נגע צהם י"ין טופח עליהם כך ה'ענה של שיטת הקונט' והרצה תמיהות יש חדא דלשון שני הצצרייתות של קנקנים ושל נודות שוין ואין פ"י שוה דצנודות מיקרו חדשים אף צשכזר נתן צהם י"ן וצקנקנים מפרש חדשים שלא נתן צהם י"ן כלל וע"כ שנתן דצביו לשיעורין ולא פירש לגבי נודות צכמה פעמים מיקרו ישנים וע"כ דלשון גרודים משמע שהיה צהן כזר זפת וגרדן ועוד חימה דמעשים צכל יוס דכלי העובדי כוכבים של כסף שנהגו העולם לשכשכן צמים להמירן צלא הגעלה ועירוי וע"כ דגם מתוך שמעתין משמע דצצר שאין מכניסן לקיום אם אינם זפותין אפי' ישנים משכשכן צמים ודי צכך דהנהו כוזי דפומצדייתא דלנסן צי פרזק רופילא ורמא צהו חמרא וקאמר כל דצר שאין מכניסן לקיום משכשכן צמים ומותרים ואין סברא לומר שלא הניח צו העובד כוכבים י"ן אלא פעם אחת ועוד קשיא מה שפ"י אצל קנקנים שהם של חרס צלעי טוצא דלא היה לו לתלות טעמו צזה אלא צמה שמכניסן לקיום וכשתלה טעם דצביו צצליעה משמע דחרס אף אם אין מכניסן לקיום אסור ולקמן צפ"צ גבי ההיא דגולפי משמע דמותר מדקאמר כל דצר שמכניסו לקיום גזרו רצנן לפי שעה אטו זמן מרובה משמע הא דצר שאין מכניסו לקיום לא גזרו אף לזמן מרובה ועוד תימנה דהא מעשים צכל יוס צכלי חרס שלנו שאין מכניסין לקיום שנתן צהם ישראל י"ן הרבה וכשנוגע צהם עובד כוכבים אין עושין צו רק שכשוך לצד ופי' הר"ר אליהו בן הר"ר יהודה ליישצ גירסת הספרים דלמדי נודות וקנקנים שנייהם מכניסן לקיום וה"פ נודות העובדי כוכבים חדשים שלא נתן צהם י"ן כלל דמאחר שהם גרודים שלא זפתו מעולם אי רמא צהו עובד כוכבים חמרא מידע ידיע אצל זפותים או שנזפתו וגשר זפתן אף חדשים אסורים כי שמא צשעת זפיתה או אחר זפיתה נתן צהם העובד כוכבים י"ן ולא ידיע ישנים פ"י שנתן צהם י"ן אפי' חדא זימנא אסורים דכל דצר שמכניסו לקיום אסור לפי שעה וכן צקנקנים ועמה אין שום חילוק בין נודות לקנקנים והא דלא עריצ ומני להו משום דסוף הצצרייתות מתחלקה אז מה דגבי נודות קתני עובד כוכבים רצנן ועצדן וגבי קנקנים תני עובד כוכבים נותן לחוכן י"ן כו' ובסמוך ה"פ ה"מ נודות אע"ג דמכניסן לקיום סגי להו צעירוי משום דלא אצל קנקנים של חרס צלעי טפי ולפי זה יש להמיר הקנא"ש והיושט"ש אע"פ שהם זפותין דכיון שאין מכניסן לקיום והשתא ניחא כל מה שהקשינו לפרש"י רק לשון גרודים אכן רצינו תם הקשה לו מן ההלכות גדולות שפירשו הני מילי נודות שאין מכניסן לקיום אצל קנקנים שמכניסן לקיום לא ולפי זה אין להמיר הקנא"ש זפותות אף ע"י ש שאין מכניסן לקיום דומיא דנודות לכך נראה לרצינו תם דגרס צשמעתין כדגרסינן בתוספתא (פ"ה) דמתחלקת בין נודות לקנקנים ופי' נודות העובדי כוכבים גרודים מותרין חדשים זפותים אסורים פירוש גרודים שאין צהן זפת מותרין ואפי' ישנים דכיון שאין מכניסן לקיום משכשכן צמים ומותרים ואפי' היה צהם זפת אלא שנקלף

מסורת הש"ס

(א) העבירו יעב"י. (ב) שנת קו יוש"ט. (ג) שנת קו קיג. בינה דר. ועירובין ט. (ד) נכל מקומות איתא רבי אליעזר. (ה) חולין יג. לח: קטו: גיטין מה: י. (ו) חולין יג: [לקמן מה: י. (ז) ש"יך צתשה דלעיל כט: י. (ח) נכזר פירש"י לעיל צתשה. (ט) נצמדבר כ. י) נדברים כא. (י) ש"יך לעיל כט: צתשה. (י) הדברים האסורין צהגאה כצ"ל ר"מ, (יג) צ"ל מני. (י) צ"ל דשציק. (ט) ויכ"פ הערוך ערך מרף ב. (ט) ש"יך דלף לג. (ט) צ"ל דנין.

תורה אור השלם

- וְצִמְדוּ לִבְעַל פְּעוֹר וַיֵּאָכְלוּ זִבְחֵי מַתִּים: תהלים קז כח

גליון הש"ס

תוספות ד"ח הלבח. להני אמוראי. ע"י תשובת הרשב"א סימן מ: ד"ה ישראל. פ"י צפ"ק. דף יג ע"ב ד"ה אצל דף יג ע"א ד"ה משום:

הג